Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,**

23. märts 1994,

plahvatusohtlikus keskkonnas kasutatavaid seadmeid ja kaitsesüsteeme käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta

(EÜT L 100, 19.4.1994, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Euroopa parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1882/2003, 29. september 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M2**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1025/2012, 25. oktoober 2012	L 316	12	14.11.2012

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

23. märts 1994,

plahvatusohtlikus keskkonnas kasutatavaid seadmeid ja kaitsesüsteeme käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eelkõige selle artiklit 100a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ([2])

toimides Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklis 189b sätestatud korras

ning arvestades, et:

liikmesriigid vastutavad inimeste ja teatud juhtudel koduloomade turvalisuse ja nende tervise kaitse eest oma territooriumil, eriti mis puutub töötajate kaitset plahvatusohtliku keskkonna eest kaitsvate seadmete ja süsteemide kasutamisest tulenevate ohtude puhul;

liikmesriikide kohustuslikes sätetes määratakse kindlaks, missugune kaitsetase tuleb saavutada plahvatusohtlikus keskkonnas kasutatavate kaitseseadmete ja -süsteemide abil; üldiselt on tegemist elektriliste ja mitteelektriliste spetsifikaatidega, mis mõjutavad plahvatusohtlikus keskkonnas kasutatava seadme projekteerimist ja ehitust;

nõuded, millele sellised seadmed peavad vastama, on ulatuse ja kontrollimenetluse poolest liikmesriigiti erinevad; kõnealused erinevused võivad takistada ühendusesisest kaubandust;

siseriiklike õigusaktide ühtlustamine on ainus viis, kuidas kõrvaldada vaba kaubanduse tõkked; liikmesriigid ei suuda üksi seda eesmärki rahuldaval viisil saavutada; käesolevas direktiivis sätestatakse üksnes need nõuded, mis on vältimatud nende seadmete vaba liikumise tagamiseks, mille suhtes käesolevat direktiivi kohaldatakse;

([1]) EÜT C 46, 20.2.1992, lk 19.
([2]) EÜT C 106, 27.4.1992, lk 9.

▼B

eeskirjad, mille eesmärgiks on kõrvaldada tehnilised kaubandustõkked, peavad järgima nõukogu 7. mai 1985. aasta resolutsioonis ([1]) sätestatud uut lähenemisviisi, millega nõutakse peamiste ohutusnõuete ja muude üldise huviga seotud nõudmiste määratlemist, alandamata seejuures olemasolevat põhjendatud turvalisuse taset liikmesriikides; selle resolutsiooniga nähakse ette, et ühes direktiivis tuleb käsitleda väga suurt tootehulka, et vältida sagedasi muudatusi ja direktiivide suurt arvu;

olemasolevad direktiivid plahvatusohtlikus keskkonnas kasutatavaid elektriseadmeid käsitlevate ühenduse õigusaktide ühtlustamise kohta on kaasa toonud positiivse arengu plahvatuskaitse osas selliste meetmete kaudu, mis on seotud kõnealuste seadmete ehitusega ning aidanud kõrvaldada kaubandustõkkeid selles valdkonnas; samal ajal on vaja olemasolevad direktiivid üle vaadata ja neid laiendada, sest eelkõige just üldises kontekstis tuleb võtta meetmeid, mis kaitseksid selliste seadmetega seotud võimalike ohtude eest. See tähendab eelkõige seda, et kasutajatele ja kolmandatele isikutele tõhusa kaitse tagamist peab silmas pidama juba projekteerimis- ja valmistamisjärgus;

ohu olemus, kaitsemeetmed ja testimisviisid on kaevandusseadmete ja maapealsete seadmete puhul tihti väga sarnased või lausa ühesugused; seetõttu on vältimatult vajalik, et mõlemasse rühma kuuluvaid seadmeid ja süsteeme käsitletakse ühes direktiivis;

eespool nimetatud kahte seadmerühma kasutatakse paljudes kaubandus- ja tööstussektorites ning need on märkimisväärse majandusliku tähtsusega;

põhiliste tervisekaitse- ja ohutusnõuete täitmine on oluline kaitseseadmete ja -süsteemide ohutuse tagamiseks; need nõuded on jaotatud üld- ja lisanõueteks, millele kaitseseadmed ja -süsteemid peavad vastama; eelkõige lisanõuetes püütakse arvesse võtta olemasolevaid ja võimalikke ohte; seetõttu peavad kaitseseadmed ja -süsteemid vastama vähemalt ühele niisugusele nõudele, kui see on vajalik nende nõuetekohase toimimise seisukohast või on kohaldatav nende otstarbekohase kasutamise suhtes; otstarbekohase kasutamise mõiste on kaitseseadmete ja -süsteemide plahvatuskindlaks muutmisel esmase tähtsusega; oluline on, et tootjad esitaksid täielikud andmed; samuti on vajalik, et kõnealustel seadmetel oleks selge erimärgistus, millest ilmneb, et tegemist on plahvatusohtlikus keskkonnas kasutatavate seadmetega;

kavas on ette valmistada artiklil 118a põhinev direktiiv plahvatusohtlikus keskkonnas töötamise kohta; see täiendav direktiiv keskendub eelkõige kasutamisest ja/või paigaldusliikidest ja -viisidest tulenevatele plahvatusohtudele;

([1]) EÜT C 136, 4.6.1985, lk 1.

▼B

põhiliste tervisekaitse- ja ohutusnõuete täitmine on seadmete ohutuse tagamiseks kohustuslik; nende nõuete täitmisel tuleb hoolikalt arvesse võtta valmistusaegset tehnoloogiat ning peamisi tehnilisi ja majanduslikke nõudeid;

seepärast sisaldab käesolev direktiiv ainult olulisi nõudeid; et kergendada oluliste nõuete järgimise tõestamist, on vaja ühtlustatud Euroopa standardeid eriti plahvatuskaitse mitteelektriliste aspektide kohta ehk standardeid, mis on seotud seadmete projekteerimise, valmistamise ja testimisega, mille täitmine lubab eeldada, et toode vastab olulistele nõuetele; ühtlustatud Euroopa standardeid koostavad eraõiguslikud organisatsioonid ning nad ei või olla kohustuslikud; selleks on tunnustatud Euroopa Standardikomiteed (CEN) ja Euroopa Elektrotehnika Standardikomiteed (CENELEC) kui organeid, kes on pädevad vastu võtma ühtlustatud standardeid kooskõlas komisjoni ja nende kahe organi vahelist koostööd käsitlevate 13. novembril 1984 allakirjutatud üldsuunistega; käesoleva direktiivis tähendab ühtlustatud standard tehnilist kirjeldust (Euroopa standardit või ühtlustamisdokumenti), mille on vastu võtnud ükskõik kumb või mõlemad eespool nimetatud asutused komisjoni soovitusel vastavalt nõukogu 28. märtsi 1983. aasta direktiivile 83/189/EMÜ, milles on sätestatud tehniliste standardite ja normide kohta käiva teabe esitamise kord, ([1]) ning vastavalt eespool nimetatud üldjuhistele;

õigusraamistikku tuleks parandada, et tagada tööandjate ja töötajate tõhus ja asjakohane osalemine standardimistoimingutes; nimetatud parandused peaksid olema tehtud käesoleva direktiivi rakendamise ajaks;

võttes arvesse plahvatusohtlikus keskkonnas kasutatavate seadmetega seotud ohtude olemust, on vaja kehtestada asjakohased menetlused, mille alusel hinnata kõnealuste direktiivide põhinõudmiste täitmist; selliste menetluste koostamisel tuleb silmaspidada seadme võimalikku loomuomast ohutaset, mille eest süsteemid peavad kaitsma lähiümbruskonda; seetõttu tuleb igale tootevastavuskategooriale lisada asjakohane menetlus või valikuvõimalus mitme vastava menetluse vahel; vastuvõetud menetlused vastavad täielikult nõukogu 22. juuli 1993. aasta otsusele 93/465/EMÜ, mis käsitleb vastavushindamise menetluste eri järkude mooduleid, mis on mõeldud kasutamiseks tehnilist ühtlustamist käsitlevates direktiivides; ([2])

nõukogu on sätestanud, et tootja või tema volitatud esindaja ühenduses peab kinnitama seadmele CE-märgise; see märgis näitab, et kõnealune toode vastab kõikidele selle toote suhtes kehtivate ühenduse õigusaktidega ettenähtud põhinõuetele ja vastavushindamise menetlustele;

([1]) EÜT L 109, 26.4.1983, lk 8. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 88/182/EMÜ (EÜT L 81, 26.3.1988, lk 75).

([2]) EÜT L 220, 30.8.1993, lk 23.

▼B

on asjakohane, et liikmesriigid võivad, nii nagu on sätestatud asutamislepingu artiklis 100a, võtta ajutisi meetmeid, millega piiratakse või keelatakse seadmete ja kaitsesüsteemide turuleviimine ja kasutamine, kui need kujutavad konkreetset ohtu inimestele ja teatud juhtudel koduloomadele või omandile, tingimusel et need meetmed vastavad ühenduse kontrollimenetlusele;

iga käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud otsuse adressaatidele tuleb teatada sellise otsuse põhjused ja nende kasutuses olevad edasikaebevõimalused;

18. detsembril 1985. aastal võttis nõukogu vastu raamdirektiivi plahvatusohtlikus keskkonnas kasutatavate elektriseadmete kohta (76/117/EMÜ) ([1]) ja 15. veebruaril 1982 direktiivi kaevandusgaaside tekke tõenäosusega kaevandustes plahvatusohtlikus keskkonnas kasutatavate elektriseadmete kohta (82/130/EMÜ) ([2]); ühtlustamistegevuse algusest saadik on kavandatud, et vabatahtlik ja osaline ühtlustamine, millel need direktiivid põhinevad, muudetakse täieulatuslikuks ühtlustamiseks; käesolev direktiiv hõlmab kogu eespool nimetatud direktiivide reguleerimisala ning seetõttu tuleb need direktiivid kehtetuks tunnistada;

siseturg on sisepiirideta ala, kus on tagatud kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine;

on vaja sätestada üleminekukord, mis võimaldaks turustada ja kasutusele võtta seadmeid, mis on valmistatud vastavalt käesoleva direktiivi vastuvõtmise ajal kehtinud siseriiklikele õigusaktidele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

Reguleerimisala, turuleviimine ja vaba liikumine

Artikkel 1

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse plahvatusohtlikes keskkondades kasutatavate seadmete ja kaitsesüsteemide suhtes.

2. Käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvad ka direktiivid, mis käsitlevad ohutus-, kontroll- ja reguleerimisseadiseid, mis on mõeldud kasutamiseks väljaspool plahvatusohtlikke keskkondi, aga on plahvatusohtu silmas pidades vajalikud või aitavad kaasa seadmete ja kaitsesüsteemide ohutule toimimisele.

3. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid.

([1]) EÜT L 24, 31.1.1976, lk 45. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 90/487/EMÜ (EÜT L 270, 2.10.1990, lk 23).
([2]) EÜT L 59, 2.3.1982, lk 10.

▼B

Plahvatusohtlikes keskkondades kasutatavad seadmed ja kaitsesüsteemid

a) *Seadmed* – masinad, aparatuur, püsi- ja liikuvseadised, nende kontrollosad ja -riistad ning avastamis- ja ennetamissüsteemid, mis eraldi või koos on mõeldud energia tootmiseks, ülekandmiseks, salvestamiseks, mõõtmiseks, kontrollimiseks ja muundamiseks ja/või materjali töötlemiseks ning mis on oma sisemiste süüteallikate tõttu võimelised põhjustama plahvatusi.

b) *Kaitsesüsteemid* – muud seadmed kui eespool määratletud seadme osad, mis on mõeldud tekkivate plahvatuste viivitamatuks seiskamiseks ja/või plahvatuse mõjuala piiramiseks ning mida võib viia turule eraldi iseseisvate süsteemidena.

c) *Komponent* – seadmete või kaitsesüsteemide töökindla toimimise jaoks olulise tähtsusega osa, mis iseseisvalt ei toimi.

Plahvatuskeskkond

Gaasi, auru, udu või tolmu kujul esinevad tuleohtlikud ained, mis kokkupuutes õhuga moodustavad segu, mille süttimise korral levib põlemine kogu ülejäänud segule.

Plahvatusohtlik keskkond

Keskkond, mis võib muutuda plahvatavaks kohalike olude ja ekspluatatsioonitingimuste tõttu.

Seadmerühmad ja -kategooriad

I seadmerühma kuuluvad seadmed, mis on mõeldud kasutamiseks kaevanduste maa-alustes osades ja nende kaevanduste maapealsete rajatiste niisugustes osades, kus on kaevandusgaasi ja/või põlevtolmu tekkimise oht.

II seadmerühma kuuluvad seadmed, mis on mõeldud kasutamiseks muudes kohtades, mida võib ohustada plahvatuskeskkond.

Nõutavat kaitsetaset määratlevad seadmekategooriad on esitatud I lisas.

Seadmeid ja kaitsesüsteeme võib konstrueerida kasutamiseks konkreetses plahvatuskeskkonnas. Sellisel juhul peavad need olema vastavalt märgistatud.

Otstarbekohane kasutamine

Seadmete, kaitsesüsteemide ja artikli 1 lõikes 2 nimetatud seadiste kasutamine vastavalt seadmerühmale ja -kategooriale ning vastavalt kõikidele valmistaja esitatud andmetele, mis on vajalik seadmete, kaitsesüsteemide ja seadiste ohutuks toimimiseks.

4. Käesoleva direktiivi reguleerimisalast on välja jäetud järgmine:

— meditsiinilises keskkonnas kasutatavad meditsiiniseadmed,

— seadmed ja kaitsesüsteemid juhtudeks, kus plahvatusohu põhjustab eranditult lõhkematerjali või ebastabiilsete keemiliste ainete lähedalolek,

▼B

— seadmed, mis on mõeldud kasutamiseks koduses majapidamises ja mitteärilises keskkonnas, kus plahvatusohtlik keskkond võib tekkida harva, üksnes küttegaasi juhusliku lekke tagajärjel,

— direktiivis 89/686/EMÜ ([1]) käsitletud isikukaitsevahendid,

— meresõidukid ja avamere ujuvrajatised koos sellistel sõidukitel või rajatistel olevate seadmetega,

— transpordivahendid, s.o sõidukid ja nende haagised, mis on mõeldud ainult inimeste veoks õhus, teedel, raudteel või veeteel, samuti transpordivahendid, mis on mõeldud kauba veoks õhus, avalikuks kasutamiseks määratud maanteel, raudteel või veeteel. Plahvatusohtlikus keskkonnas kasutatavad sõidukid kuuluvad käesoleva direktiivi reguleerimisalasse,

— asutamisepingu artikli 223 lõike 1 punktis b nimetatud seadmed.

Artikkel 2

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et artikli 1 lõikes 2 nimetatud käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvaid seadmeid, kaitsesüsteeme ja seadiseid võib turule viia ja kasutusele võtta ainult siis, kui need nõuetekohase paigaldamise ja hooldamise ning ettenähtud otstarbel kasutamise korral ei ohusta inimeste ja teatud juhtudel koduloomade tervist ja ohutust ega vara ohutust.

2. Käesoleva direktiivi sätted ei mõjuta liikmesriikide õigust asutamislepingut nõuetekohaselt järgides sätestada nõudeid, mida nad peavad vajalikuks, et tagada inimeste ja eelkõige töötajate kaitstus kõnealuste seadmete, kaitsesüsteemide ja artikli 1 lõikes 2 nimetatud seadiste kasutamise korral, tingimusel et see ei tähenda nende seadmete, kaitsesüsteemide ja seadiste muutmist käesolevas direktiivis määratlemata viisil.

3. Liikmesriigid ei takista käesoleva direktiivi sätetele mittevastavate seadmete, kaitsesüsteemide ja artikli 1 lõikes 2 nimetatud seadiste näitamist messidel, näitustel, esitlustel jm, tingimusel et nähtaval sildil on selgelt osutatud, et kõnealused seadmed, kaitsesüsteemid ja artikli 1 lõikes 2 nimetatud seadised ei vasta käesoleva direktiivi nõuetele ja et neid ei müüda enne, kui tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja on need nõuetele vastavaks muutnud. Esitluste ajal võetakse piisavaid ohutusmeetmeid, et tagada inimeste kaitstus.

([1]) EÜT L 399, 30.12.1989, lk 18.

▼B

Artikkel 3

Seadmed, kaitsesüsteemid ja artikli 1 lõikes 2 nimetatud seadised, mille suhtes käesolevat direktiivi kohaldatakse, peavad vastama II lisas esitatud olulistele tervisekaitse- ja ohutusnõuetele, mida nende suhtes kohaldatakse, arvestades otstarbekohast kasutust.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid ei keela, piira ega takista oma territooriumil selliste seadmete, kaitsesüsteemide ja artikli 1 lõikes 2 nimetatud seadiste turuleviimist ja kasutuselevõtmist, mis vastavad käesoleva direktiivi nõuetele.

2. Liikmesriigid ei keela, piira ega takista oma territooriumil selliste komponentide turuleviimist, millele on lisatud artikli 8 lõikes 3 osutatud kirjalik vastavustõend ja mis on mõeldud ühendamiseks käesolevas direktiivis käsitletavate seadmete ja kaitsesüsteemidega.

Artikkel 5

1. Liikmesriigid peavad käesoleva direktiivi kõikidele sätetele, sealhulgas II peatükis sätestatud asjakohasele vastavushindamise menetlusele vastavaks järgmist:

— seadmed, kaitsesüsteemid ja artikli 1 lõikes 2 nimetatud seadised, millele on lisatud X lisas nimetatud EÜ vastavusdeklaratsioon ja mis kannab artiklis 10 sätestatud CE-märgist,

— artikli 4 lõikes 2 nimetatud komponendid, millele on lisatud artikli 8 lõikes 3 sätestatud vastavussertifikaat.

Ühtlustatud standardite puudumise korral võtavad liikmesriigid kõik vajalikuks peetavad meetmed, et juhtida asjaomaste poolte tähelepanu kehtivatele siseriiklikele tehnilistele standarditele ja tehnospetsifikaatidele, mida peetakse II lisas toodud oluliste tervisekaitse- ja ohutusnõuete nõuetekohase rakendamise seisukohast tähtsaks või asjakohaseks.

2. Kui siseriiklik standard, millega on võetud üle ühtlustatud standard, mille kohta käiv viide on avaldatud *Euroopa Ühenduste Teatajas*, reguleerib üht või enamat olulist tervisekaitse- ja ohutusnõuet, eeldatakse, et kooskõlas kõnealuse standardiga konstrueeritud seadmed, kaitsesüsteemid ja artikli 1 lõikes 2 nimetatud seadised või nende artikli 4 lõikes 2 nimetatud komponendid vastavad asjakohastele olulistele tervisekaitse- ja ohutusnõuetele.

Liikmesriigid avaldavad ühtlustatud standardi ülevõtnud siseriiklike standardite kohta käivad viited.

3. Liikmesriigid tagavad nõuetekohaste meetmete võtmise, et võimaldada töösuhte pooltel siseriiklikul tasandil mõjutada ühtlustatud standardite ettevalmistamist ja järelevalvet.

▼B

Artikkel 6

▼M2

_____

▼B

2. Komisjon võib võtta mis tahes asjakohaseid meetmeid, et tagada käesoleva direktiivi ühetaoline kohaldamine praktikas vastavalt lõikes 3 sätestatud korrale.

▼M1

3. Komisjoni abistab alaline komitee, edaspidi „komitee”.

Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ ([1]) artikleid 3 ja 7, võttes arvesse selle artikli 8 sätteid.

Komitee võtab vastu oma töökorra.

▼B

4. Alaline komitee võib käsitleda ka kõiki käesoleva direktiivi kohaldamisega seotud küsimusi, mida komitee esimees tõstatab kas omal algatusel või mõne liikmesriigi taotlusel.

Artikkel 7

1. Kui liikmesriik teeb kindlaks, et seadmed, kaitsesüsteemid ja artikli 1 lõikes 2 nimetatud seadised, mis kannavad CE-vastavusmärgist ja mida kasutatakse ettenähtud otstarbel, kalduvad ohustama inimesi ja teatud juhtudel koduloomi või vara, võtab ta kõik vajalikud meetmed, et sellised seadmed või kaitsesüsteemid turult kõrvaldada, nende turuleviimist, kasutuselevõtmist või kasutamist keelata või nende vaba liikumist piirata.

Liikmesriigid teatavad komisjonile viivitamata kõikidest sellistest meetmetest, põhjendades oma otsust ja täpsustades, kas nõuetele mittevastavus tuleneb:

a) artiklis 3 nimetatud oluliste nõuete mittetäitmisest;

b) artikli 5 lõikes 2 nimetatud standardite ebaõigest kohaldamisest;

c) artikli 5 lõikes 2 nimetatud standardite puudustest.

2. Komisjon peab viivitamata nõu asjaomaste pooltega. Kui komisjon leiab pärast kõnealust nõupidamist, et meede on põhjendatud, teatab ta sellest viivitamata küsimuse tõstatanud liikmesriigile ja teistele liikmesriikidele. Kui komisjon leiab pärast kõnealust nõupidamist, et meede ei ole põhjendatud, teatab ta sellest viivitamata küsimuse tõstatanud liikmesriigile ja tootjale või tema ühenduses registreeritud volitatud esindajale. Kui lõikes 1 nimetatud otsus tuleneb standardite puudustest ja kui otsuse teinud liikmesriik jääb oma arvamuse juurde, teatab komisjon sellest viivitamata komiteele, et algatada artikli 6 lõikes 1 nimetatud menetlus.

_____

([1]) Nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsus 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused (EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23).

▼B

3. Kui mittevastaval seadmel, kaitsesüsteemil või artikli 1 lõikes 2 osutatud seadmel on CE-vastavusmärgis, võtab pädev liikmesriik vajalikke meetmeid märgise kinnitaja(te) vastu ning teatab sellest komisjonile ja teistele liikmesriikidele.

4. Komisjon tagab, et liikmesriikidele teatatakse selle menetluse kulgemisest ja tulemusest.

II PEATÜKK

Vastavushindamise menetlused

Artikkel 8

1. Seadmete ja vajaduse korral artikli 1 lõikes 2 nimetatud seadiste vastavushindamise menetlus on järgmine:

a) *I ja II seadmerühm, seadmekategooriad M 1 ja 1*

Tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja peab CE-märgise kinnitamiseks järgima CE tüübihindamiskorda (esitatud III lisas) koos:

— tootmiskvaliteedi tagamise korraga (esitatud IV lisas),

või

— tootetõestuse korraga (esitatud V lisas);

b) *I ja II seadmerühm, seadmekategooriad M 2 ja 2*

i) nende rühmade ja kategooriate sisepõlemismootorite ja elektriseadmete puhul peab tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja CE-märgise kinnitamiseks järgima CE tüübihindamiskorda (esitatud III lisas) koos:

— IV lisas nimetatud tüübivastavuse korraga, või

— VII lisas nimetatud tootekvaliteedi tagamise korraga;

ii) nende rühmade ja kategooriate muude seadmete puhul peab tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja CE-märgise kinnitamiseks järgima toote sisekontrolli korda (esitatud VIII lisas)

ning

edastama VIII lisa lõikes 3 sätestatud toimiku määratud asutusele, kes kinnitab niipea kui võimalik selle kättesaamist ja säilitab selle.

▼B

c) *II seadmerühm, seadmekategooria 3*

Tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja peab CE-märgise kinnitamiseks järgima VIII lisas nimetatud toote sisekontrolli korda;

d) *I ja II seadmerühm*

Lisaks lõike 1 punktides a, b ja c nimetatud kordadele võib tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja CE-märgise kinnitamiseks järgida CE üksiktoote taatluse korda (esitatud IX lisas).

2. Iseseisvate kaitsesüsteemide vastavushindamiseks kasutatakse lõike 1 punkti a või d sätteid.

3. Lõikes 1 nimetatud korda kohaldatakse artikli 4 lõikes 2 nimetatud komponentide suhtes, välja arvatud CE-märgise kinnitamine. Tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja väljastab kirjaliku tõendi, mis kinnitab komponentide vastavust nende suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi sätetele, märgib nende omadused ja kirjeldab, kuidas neid ühendada seadmete või kaitsesüsteemidega nii, et see aitaks kaasa valmisseadmete või -kaitsesüsteemide suhtes kohaldatavate oluliste nõuete täitmisele.

4. Lisaks sellele võib tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja CE-märgise kinnitamiseks järgida toote sisekontrolli korda (esitatud VIII lisas) II lisa punktis 1.2.7 esitatud ohutusaspektide osas.

5. Eelmistest lõigetest olenemata võivad pädevad asutused nõuetekohaselt põhjendatud taotluse korral lubada viia asjaomase liikmesriigi territooriumil turule või võtta kasutusele seadmeid, kaitsesüsteeme ja artikli 1 lõikes 2 nimetatud üksikseadiseid, mille suhtes eelmistes lõigetes osutatud menetlusi ei kohaldatud ja mille kasutamine on kaitse seisukohast tähtis.

6. Eespool nimetatud lõigetes märgitud menetlusi käsitlevad dokumendid ja kirjad koostatakse ühes selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus kavatsetakse nimetatud menetlusi kohaldada, või määratud asutuse poolt heakskiidetud keeles.

7. a) Kui seadmed, kaitsesüsteemid ja artikli 1 lõikes 2 osutatud seadmed kuuluvad teisi aspekte käsitlevate ühenduse direktiivide reguleerimisalasse, mis näevad samuti ette artiklis 10 sätestatud CE-märgise kinnitamist, näitab see märgis, et eeldatakse seadmete, kaitsesüsteemide ja artikli 1 lõikes 2 osutatud seadmete vastavust ka nende direktiivide sätetele.

▼B

b) Kui tootja võib ühe või mitme sellise direktiivi kohaselt üleminekuaja jooksul valida, milliseid nõudeid kohaldada, näitab CE-märgis vastavust siiski ainult nendele direktiividele, mida tootja on kohaldanud. Sellisel juhul tuleb kõnealuste direktiivide viiteandmed esitada *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldatud kujul asjakohastele seadmetele, kaitsesüsteemidele ja artikli 1 lõikes 2 osutatud seadmetele lisatavates kõnealuste direktiividega ettenähtud dokumentides, märkustes ja juhendites.

Artikkel 9

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile ja teistele liikmesriikidele asutuste nimed, kelle nad on määranud artiklis 8 märgitud menetluste läbiviimiseks, nende volitustejärgsed eriülesanded ja komisjoni poolt neile eelnevalt omistatud tunnuskoodid.

Komisjon avaldab volitatud asutuste nimekirja, tunnuskoodid ja volitustejärgsed ülesanded *Euroopa Ühenduste Teatajas*. Komisjon tagab selle nimekirja ajakohastamise.

2. Sellises teatises nimetatavate asutuste hindamiseks kohaldavad liikmesriigid XI lisas sätestatud kriteeriume. Eeldatakse, et asutused, kes vastavad asjakohastes ühtlustatud standardites sätestatud hindamiskriteeriumidele, vastavad XI lisas sätestatud kriteeriumidele.

3. Asutuse volitanud liikmesriik peab oma määramise tühistama, kui ta leiab, et asutus ei vasta enam XI lisas nimetatud kriteeriumidele. Ta teatab sellest viivitamata komisjonile ja teistele liikmesriikidele.

III PEATÜKK

CE-vastavusmärgis

Artikkel 10

1. CE-vastavusmärgis koosneb tähtedest CE. Kasutatava märgise näidis esitatakse X lisas. CE-märgisele järgneb määratud asutuse tunnuskood, kui kõnealune asutus on seotud toote järelevalvefaasiga.

2. CE-märgis kinnitatakse seadmetele, kaitsesüsteemidele ja artikli 1 lõikes 2 osutatud seadmetele selgelt eristatavalt, nähtavalt, loetavalt ja kustutamatult, täiendavalt II lisa punkti 1.0.5 sätetele.

3. Keelatud on kinnitada seadmetele, kaitsesüsteemidele ja artikli 1 lõikes 2 osutatud seadmetele selliseid märgiseid, mida kolmandad isikud võivad nende tähenduse ja kuju tõttu segamini ajada CE-märgisega. Muid märgiseid võib kinnitada seadmele, kaitsesüsteemile või artikli 1 lõikes 2 osutatud seadmele tingimusel, et nendega ei halvendata CE-märgise nähtavust ja loetavust.

▼B

Artikkel 11

Ilma et see piiraks artikli 7 kohaldamist:

a) kui liikmesriik teeb kindlaks, et CE-märgis on kinnitatud põhjendamatult, on tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja kohustatud muutma toote CE-märgise asjakohastele sätetele vastavaks ja lõpetama seaduserikkumise selle liikmesriigi kehtestatud tingimustel;

b) kui mittevastavus jätkub, peab liikmesriik võtma kõik vajalikud meetmed selleks, et piirata kõnesoleva toote turuleviimist, turuleviimine keelata või tagada toote turult kõrvaldamine artiklis 7 sätestatud korras.

IV PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 12

Kõik vastavalt käesolevale direktiivile tehtud otsused, mis piiravad või keelavad seadmete, kaitsesüsteemide või artikli 1 lõikes 2 nimetatud vahendite turuleviimist ja/või kasutuselevõtmist või nõuavad nende turult kõrvaldamist, peavad olema üksikasjalikult põhjendatud. Sellisest otsusest teatatakse viivitamata asjaomasele poolele, kellele teatatakse samas ka kõnealuses liikmesriigis kehtivate õigusaktide alusel talle võimaldatavatest õiguskaitsevahenditest ja tähtaegadest, mida selliste õiguskaitsevahendite suhtes kohaldatakse.

Artikkel 13

Liikmesriigid tagavad, et kõik käesoleva direktiivi kohaldamises osalevad pooled hoiavad oma ülesannete täitmisel saadud teavet konfidentsiaalsena. See ei mõjuta liikmesriikide ja määratud asutuste kohustusi vastastikuse teavitamise ja hoiatuste edastamise suhtes.

Artikkel 14

1. Direktiivid 76/117/EMÜ, 79/196/EMÜ ([1]) ja 82/130/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. juulist 2003.

2. EÜ vastavussertifikaadid, mis kinnitavad vastavust ühtlustatud standarditele ja on saadud lõikes 1 nimetatud direktiivides sätestatud menetluste kohaselt, kehtivad kuni 30. juunini 2003, kui nende kehtivusaeg ei lõpe varem. Vastavussertifikaadid kehtivad üksnes eespool nimetatud direktiivides märgitud ühtlustatud standardite osas.

3. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et määratud asutused, kes artikli 8 lõigete 1–4 kohaselt vastutavad enne 1. juulit 2003 turuleviidavate elektriseadmete vastavushindamise eest, võtavad arvesse lõikes 1 nimetatud direktiivide alusel juba korraldatud testimiste ja kontrollimiste tulemusi.

([1]) EÜT L 43, 20.2.1979, lk 20. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 90/487/EMÜ (EÜT L 270, 2.10.1990, lk 23).

▼B

Artikkel 15

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 1. septembriks 1995. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid sätteid alates 1. märtsist 1996.

Kui liikmesriigid võtavad esimeses lõigus osutatud meetmeid, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näeb ette liikmesriik.

2. Liikmesriigid lubavad kuni 30. juunini 2003 turustada ja kasutusele võtta seadmeid ja kaitsesüsteeme, mis vastavad nende territooriumil käesoleva direktiivi vastuvõtmise kuupäeval kehtivatele õigusaktidele.

Artikkel 16

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼B

I LISA

SEADMERÜHMADE KATEGOORIATESSE LIIGITAMISE KRITEERIUMID

1. **I seadmerühm**

a) Kategooria M 1 hõlmab seadmeid, mis on konstrueeritud ja vajaduse korral varustatud täiendavate erikaitsevahenditega, et toimida vastavalt tootja kehtestatud tööparameetritele ja tagada väga kõrge kaitsetase.

Selle kategooria seadmed on mõeldud kasutamiseks kaevanduste maa-alustes osades ja nende kaevanduste maapealsete rajatiste niisugustes osades, kus on kaevandusgaasi ja/või põlevtolmu tekkimise oht.

Selle kategooria seadmed peavad toimima ka harvaesinevate seadmekahjustuste korral plahvatuskeskkonnas ja neid iseloomustavad sellised kaitsevahendid, mille puhul:

— ühe kaitsevahendi rikke korral tagab nõutud kaitsetaseme vähemalt teine sõltumatu kaitsevahend,

— nõutud kaitsetase on tagatud, kui kaks riket esinevad teineteisest sõltumatult.

Selle kategooria seadmed peavad vastama II lisa punktis 2.0.1 sätestatud täiendavatele nõuetele.

b) Kategooria M 2 hõlmab seadmeid, mis on konstrueeritud nii, et need toimivad vastavalt tootja kehtestatud tööparameetritele ja tagavad kõrge kaitsetaseme.

Selle kategooria seadmed on mõeldud kasutamiseks kaevanduste maa-alustes osades ja nende kaevanduste maapealsete rajatiste niisugustes osades, kus on kaevandusgaasi ja/või põlevtolmu tekkimise oht.

Plahvatuskeskkonnas on ette nähtud nende seadmete väljalülitamine.

Selle kategooria seadmete kaitsevahendid tagavad nõutud kaitsetaseme tavapärasel ekspluateerimisel ja ka keerulisemates ekspluatatsioonitingimustes, eriti seadme jõulise käsitsemise või muutuvate keskkonnatingimuste korral.

Selle kategooria seadmed peavad vastama II lisa punktis 2.0.2 sätestatud täiendavatele nõuetele.

2. **II seadmerühm**

a) Kategooria 1 hõlmab seadmeid, mis on konstrueeritud nii, et nad toimivad vastavalt tootja kehtestatud tööparameetritele ja tagavad väga kõrge kaitsetaseme.

Selle kategooria seadmed on mõeldud kasutamiseks kohtades, kus õhu ja gaaside, aurude või udu segud või õhu/tolmu segud põhjustavad pideva, pikaajalise või sagedase plahvatuskeskkonna.

▼B

Selle kategooria seadmed peavad tagama nõutud kaitsetaseme ka harvaesinevate seadmekahjustuste korral ja neid iseloomustavad sellised kaitsevahendid, mille puhul:

— ühe kaitsevahendi rikke korral tagab nõutud kaitsetaseme vähemalt teine sõltumatu kaitsevahend,

— nõutud kaitsetase on tagatud, kui kaks riket esinevad teineteisest sõltumatult.

Selle kategooria seadmed peavad vastama II lisa punktis 2.1 sätestatud täiendavatele nõuetele.

b) Kategooria 2 hõlmab seadmeid, mis on konstrueeritud nii, et need toimivad vastavalt tootja kehtestatud tööparameetritele ja tagavad kõrge kaitsetaseme.

Selle kategooria seadmed on mõeldud kasutamiseks kohtades, kus mõnikord esineb gaaside, aurude, udu või õhu/tolmu segude põhjustatud plahvatuskeskkonna tekkimise oht.

Selle kategooria seadmete kaitsevahendid tagavad nõutud kaitsetaseme isegi niisuguste sagedasti esinevate häirete või seadmerikete korral, mida tuleb üldiselt arvesse võtta.

Selle kategooria seadmed peavad vastama II lisa punktis 2.2 sätestatud täiendavatele nõuetele.

c) Kategooria 3 hõlmab seadmeid, mis on konstrueeritud nii, et need toimivad vastavalt tootja kehtestatud tööparameetritele ja tagavad tavalise kaitsetaseme.

Selle kategooria seadmed on mõeldud kasutamiseks kohtades, kus gaaside, aurude, udu või õhu/tolmu segude põhjustatud plahvatuskeskkonna tekkimise oht ei ole tõenäoline või esineb vaid harva ja lühiajaliselt.

Selle kategooria seadmed tagavad nõutud kaitsetaseme tavapärase ekspluateerimise käigus.

Selle kategooria seadmed peavad vastama II lisa punktis 2.3 sätestatud täiendavatele nõuetele.

▼B

II LISA

PLAHVATUSOHTLIKUS KESKKONNAS KASUTATAVATE SEADMETE JA KAITSESÜSTEEMIDE KONSTRUEERIMISE JA VALMISTAMISEGA SEOTUD OLULISED TERVISEKAITSE- JA OHUTUSNÕUDED

Eelmärkused

A. On vaja arvesse võtta kiiresti muutuvat tehnoloogilist oskusteavet ja seda võimalust mööda viivitamata kasutada.

B. Artikli 1 lõikes 2 nimetatud seadmete osas kohaldatakse olulisi nõudeid üksnes niivõrd, kui see on vajalik nende seadeldiste ohutuks ja häireteta toimimiseks ja ekspluateerimiseks plahvatusohtu silmas pidades.

1. SEADMEID JA KAITSESÜSTEEME KÄSITLEVAD ÜHISED NÕUDED

1.0. **Üldnõuded**

1.0.1. *Integreeritud plahvatusohutuse tagamise põhimõtted*

Plahvatusohtlikes keskkondades kasutatavate seadmete ja kaitsesüsteemide konstrueerimisel tuleb lähtuda integreeritud plahvatusohutuse tagamise põhimõtetest.

Sellega seoses peab tootja võtma meetmeid, mis:

— võimaluse korral takistavad eelkõige selliste plahvatusohtlike keskkondade teket, mida võivad põhjustada ja käivitada seadmed ja kaitsesüsteemid ise,

— takistavad plahvatuskeskkonna süttimist, võttes arvesse iga elektrilise ja mitteelektrilise süüteallika iseloomu,

— juhul, kui peaks siiski toimuma plahvatus, mis võiks otseselt või kaudselt ohustada inimesi ja teatavatel juhtudel koduloomi või omandit, seiskaks selle viivitamatult ja/või piiraks plahvatusleekide ja -rõhu mõjuala piisava kaitsetasemeni.

1.0.2. Seadmed ja kaitsesüsteemid tuleb konstrueerida ja valmistada pärast võimalike ekspluatatsioonihäirete nõuetekohast analüüsi, et nii palju kui võimalik välistada ohtlikke olukordi.

Arvesse tuleb võtta võimalik väärkasutamine, mida võib põhjendatult eeldada.

1.0.3. *Kontrolli ja hoolduse eritingimused*

Seadmed ja kaitsesüsteemid, mille suhtes kehtivad kontrolli ja hoolduse eritingimused, tuleb konstrueerida ja valmistada neid tingimusi arvestades.

1.0.4. *Ümbruskonna suhtes kehtivad tingimused*

Seadmed ja kaitsesüsteemid tuleb konstrueerida ja valmistada nii, et need toimiksid ümbruskonna tegelikes või ennustatavates tingimustes.

▼B

1.0.5. *Märgistus*

Kõikidele seadmetele ja kaitsesüsteemidele tuleb loetavalt ja kustutamatult märkida vähemalt järgmised andmed:

— tootja nimi ja aadress,

— CE-vastavusmärgis (vt X lisa, punkt A),

— seeria- või tüübimärgistus,

— olemasolu korral seerianumber,

— valmistusaasta,

— plahvatuskaitse erimärge ⟨Ex⟩ millele järgneb seadmerühma ja -kategooria tähis,

— II seadmerühma puhul täht „G” (mis tähistab gaaside, aurude või udu põhjustatud plahvatuskeskkonda),

ja/või

täht „D” (mis tähistab tolmu põhjustatud plahvatuskeskkonda).

Kui vaja, tuleb märgistuses esitada ka seadmete ja kaitsesüsteemide ohutu kasutamise seisukohast olulised andmed.

1.0.6. *Kasutusjuhend*

a) Kõikide seadmete ja kaitsesüsteemidega peab olema kaasas kasutusjuhend, mis sisaldab vähemalt järgmist teavet:

— samad andmed, mis on märgitud seadmele või kaitsesüsteemile, välja arvatud seerianumber (vt 1.0.5), koos kogu asjakohase lisateabega, mis hõlbustab hooldust (nt importija või hooldustöökoja aadress),

— ohutusjuhendid, mis käsitlevad:

— kasutussevõttu,

— kasutamist,

— monteerimist ja demonteerimist,

— hooldust (tehnohooldus- ja erakorralised remonttööd),

— paigaldust,

— reguleerimist,

— vajaduse korral andmed rõhuvabastusseadmeid ümbritseva ohustatud ala kohta,

— vajaduse korral koolitusjuhend,

— üksikasjad, mille põhjal võib igasuguse kahtluseta otsustada, kas teatava kategooria seadet või kaitsesüsteemi võib kavakohasel alal ja ootuspärastes ekspluatatsioonitingimustes ohutult kasutada,

— elektri ja rõhuga seotud näitajad, maksimaalsed pinnatemperatuurid ja muud piirväärtused,

— vajaduse korral kasutuse eritingimused, kaasa arvatud üksikasjad võimaliku väärkasutuse kohta, mis kogemuste põhjal otsustades võib aset leida,

▼B

— vajaduse korral seadme või kaitsesüsteemi külge kinnitatavate tööriistade olulised omadused.

b) Tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja peab kasutusjuhendi koostama ühes ühenduse keeles.

Kasutussevõtmisel peab kõikide seadmete ja kaitsesüsteemidega kaasas olema kasutusjuhendi tõlge seadme või kaitsesüsteemi kasutajariigi keelde või keeltesse ja kasutusjuhend originaalkeeles.

Selle tõlke peab tegema tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja või isik, kes toob seadme või kaitsesüsteemi kõnealusesse keelepiirkonda.

Erandina sellest nõudest võib tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja spetsialiseerunud töötajatele kasutada antud hooldusjuhend olla koostatud ainult ühes ühenduse keeles, millest need töötajad aru saavad.

c) Kasutusjuhend peab sisaldama seadme või kaitsesüsteemi kasutussevõtuks, hoolduseks, kontrolliks, töökorra kontrolliks ja vajaduse korral paranduseks vajalikke jooniseid ja diagramme ning kõiki tarvilikke, eelkõige ohutust käsitlevaid juhiseid.

d) Seadet või kaitsesüsteemi kirjeldav trükis ei tohi ohutuse seisukohalt olla vastuolus kasutusjuhendiga.

1.1. **Materjalide valimine**

1.1.1. Võttes arvesse tõenäolisi ekspluatatsioonikoormusi, ei tohi seadmete ja kaitsesüsteemide valmistamiseks kasutatavad materjalid tekitada plahvatust.

1.1.2. Tootja kehtestatud ekspluatatsioonitingimuste piires ei tohi kasutatud materjalide ja plahvatusohtliku keskkonna komponentide vahel tekkida reaktsiooni, mis võiks kaasa tuua plahvatuskaitse vähenemise.

1.1.3. Materjalid tuleb valida nii, et nende omaduste prognoositavad muudatused ja kokkusobivus teiste materjalidega ei tooks kaasa pakutud kaitse vähenemist; eelkõige tuleb arvesse võtta materjali korrosiooni- ja kulumiskindlust, elektrijuhtivust, mehaanilist vastupidavust, vananemist ja temperatuurivaheldumise mõjusid.

1.2. **Konstrueerimine ja valmistamine**

1.2.1. Seadmete ja kaitsesüsteemide projekteerimisel ja valmistamisel tuleb arvesse võtta plahvatuskaitset käsitlevat tehnoloogilist oskusteavet, nii et neid oleks võimalik ohutult kasutada ettenähtud kasutusaja jooksul.

1.2.2. Osad, mis on mõeldud seadmete või kaitsesüsteemidega ühendamiseks või nende varuosadeks, tuleb konstrueerida ja valmistada nii, et need toimiksid ohutult vastavalt oma ettenähtud plahvatuskaitse otstarbele, kui need on paigaldatud vastavalt tootja juhistele.

1.2.3. *Kinnine ehitus ja lekete ärahoidmine*

Seadmed, mis võivad eraldada tuleohtlikke gaase või tolmu, peavad võimaluse korral olema ainult kinnise ehitusega.

▼B

Kui seadmetel on avausi või tihendamata kohti, tuleb need võimaluse korral konstrueerida nii, et eralduvad gaasid või tolm ei saaks tekitada plahvatuskeskkonda väljaspool seadet.

Täite- ja tühjendusavad tuleb võimaluse korral konstrueerida ja valmistada nii, et piirataks tuleohtlike ainete eraldumist täitmise või tühjendamise ajal.

1.2.4. *Tolmukihid*

Tolmule avatud kohtades kasutatavad seadmed ja kaitsesüsteemid peavad olema konstrueeritud nii, et nende pinnal olev tolmukiht ei süttiks.

Üldiselt tuleks tolmukihti vältida, kui võimalik. Seadmed ja kaitsesüsteemid peavad olema kergesti puhastatavad.

Seadme osade pinnatemperatuur tuleb hoida tolmukihi süttimise temperatuurist madalamal.

Tolmukihi paksust tuleb arvestada ja vajaduse korral võtta temperatuuri piiravaid meetmeid, et takistada kuumuse järk-järgulist kogunemist.

1.2.5. *Täiendavad kaitsemeetmed*

Seadmed ja kaitsesüsteemid, mis võivad olla avatud teatavat liiki väliskoormustele, tuleb vajaduse korral varustada täiendavate kaitsevahenditega.

Seadmed peavad neile suunatud koormustele vastu pidama, ilma et see kahjustaks plahvatuskaitset.

1.2.6. *Ohutu avamine*

Kui seadmed ja kaitsesüsteemid asuvad niisuguses ruumis või suletud konteineris, mis ise moodustab osa plahvatuskaitsest, peab seda ruumi või konteinerit olema võimalik avada üksnes spetsiaalse tööriistaga või asjakohaseid kaitsemeetmeid kohaldades.

1.2.7. *Kaitse muude ohutegurite eest*

Seadmed ja kaitsesüsteemid peavad olema konstrueeritud nii, et:

a) hoidutakse otsesest või kaudsest kokkupuutest põhjustatud kehavigastustest või muudest kahjustustest;

b) oleks tagatud, et ei teki ligipääsetavate osade ohtlikku pinnatemperatuuri ja kiirgust;

c) oleks välistatud kogemuste käigus ilmnenud mitteelektrilised ohud;

d) oleks tagatud, et prognoositavad ülekoormustingimused ei põhjusta ohtlikku olukorda.

Kui seadmete või kaitsesüsteemidega seotud ning käesolevas lõikes nimetatud ohud kuuluvad täielikult või osaliselt muude ühenduse direktiivide reguleerimisalasse, siis käesolevat direktiivi ei kohaldata või käesoleva direktiivi kohaldamine lõpetatakse selliste seadmete või kaitsesüsteemide või selliste ohtude puhul, mille suhtes kohaldatakse kõnealuseid eridirektiive.

▼B

1.2.8. *Seadmete ülekoormus*

Seadmete ohtlik ülekoormus tuleb välistada konstrueerimisjärgus, kasutades niisuguseid sisseehitatud mõõte-, reguleerimis- ja kontrollseadiseid nagu liigvoolukaitselülitid, temperatuuripiirikud, rõhuvahelülitid, vooluhulgamõõturid, viitereleed, tahhomeetrid ja/või samasugust liiki seireseadiseid.

1.2.9. *Plahvatusrõhukindla ehitusega süsteemid*

Kui plahvatuskeskkonnas paigutatakse süttivad osad kaitsekesta, tuleb võtta meetmeid, et see kaitsekest peaks vastu lõhkesegu põhjustatud sisemise plahvatuse rõhule ja takistaks plahvatuse kandumist kaitsekesta ümbritsevasse plahvatuskeskkonda.

1.3. **Potentsiaalsed süüteallikad**

1.3.1. *Erinevate süüteallikatega seotud ohutegurid*

Niisuguseid potentsiaalseid süüteallikaid nagu sädemed, leegid, elektrikaared, kõrged pinnatemperatuurid, akustiline energia, optiline kiirgus, elektromagnetlained ja muud süüteallikad, ei tohi esineda.

1.3.2. *Staatilise elektriga seotud ohutegurid*

Asjakohaste meetmetega tuleb vältida elektrostaatilisi laenguid, mis võivad kaasa tuua ohtlikke elektrilahendusi.

1.3.3. *Uitvoolu ja lekkevooluga seotud ohutegurid*

Seadme juhtivates osades tuleb takistada uitvoolu ja lekkevoolu, mis võib kaasa tuua näiteks ohtliku korrosiooni, pindade ülekuumenemise või süütesädemete tekke.

1.3.4. *Ülekuumenemisega seotud ohutegurid*

Konstrueerimisjärgus tuleb nii palju kui võimalik vältida ülekuumenemise võimalikkust, mis on tingitud hõõrdumisest või näiteks materjalide ja osade omavahelisest kokkupuutest pöörlemisel või võõrkehade sattumisest seadmesse.

1.3.5. *Erinevate rõhkude tasakaalustamisega seotud ohutegurid*

Seadmed ja kaitsesüsteemid peavad olema niiviisi konstrueeritud või varustatud sisemiste kontroll- ja reguleerimisseadistega, et neist lähtuv rõhu tasakaalustamine ei tekita lööklaineid ega survet, mis võiks põhjustada süttimist.

1.4. **Välismõjudega seotud ohutegurid**

1.4.1. Seadmed ja kaitsesüsteemid peavad olema konstrueeritud ja valmistatud nii, et nende kasutamine vastavalt ettenähtud otstarbele oleks ohutu isegi muutuvates keskkonnatingimustes ja võõrpinge, niiskuse, vibratsiooni, saaste ja muude välismõjude esinemise korral, võttes arvesse tootja kehtestatud ekspluatatsioonitingimusi.

1.4.2. Kasutatavad seadmeosad peavad vastama kavandatavale mehhaanilistele ja soojuslikele koormustele ning vastu pidama olemasolevate või tõenäoliselt ette tulevate tugevatoimeliste ainete mõjule.

1.5. **Nõuded ohutusseadiste suhtes**

1.5.1. Ohutusseadised peavad toimima kõikidest toimimiseks vajalikest mõõte- ja/või kontrollseadistest sõltumatult.

▼B

Asjakohased tehnilised vahendid peavad avastama ohutusseadise rikke nii kiiresti kui võimalik, et ohuolukorra tekkimine oleks vähetõenäoline.

Tuleb üldiselt kohaldada tõrkekindluse põhimõtet.

Üldiselt peab ohutusseade käivitama vahetult vastava kontrollseadise ilma juhtimisseadme vahepealse korralduseta.

1.5.2. Ohutusseadise rikke korral tuleb seadmed ja kaitsesüsteemid võimalust mööda turvata.

1.5.3. Ohutusseadiste hädaseiskamispidemed peavad võimaluse korral olema varustatud taaskäivitamise blokeeringuga. Uus käivitamiskorraldus hakkab tavapärase kasutuse puhul toimima alles pärast seda, kui taaskäivitamise blokeering on teadlikult ennistatud.

1.5.4. *Juhtimisseadised ja kuvarid*

Kui kasutatakse juhtimisseadiseid ja kuvareid, peavad need olema konstrueeritud ergonoomiliste põhimõtete kohaselt, et saavutada võimalikult kõrge toimimiskindlus plahvatusohu suhtes.

1.5.5. *Nõuded plahvatuskaitse mõõteriistade suhtes*

Kuivõrd tegemist on plahvatuskeskkonnas kasutatavate seadmetega, peavad mõõteriistad olema konstrueeritud ja valmistatud nii, et need toimiksid vastavalt tõenäolistele ekspluatatsiooninõuetele ja erilistes kasutustingimustes.

1.5.6. Vajaduse korral peab olema võimalik kontrollida mõõteriistade töökorrasolekut ja näitude täpsust.

1.5.7. Mõõteriistade konstrueerimisel tuleb arvesse võtta ohutustegurit, mis tagaks, et häirekünnis on piisavalt kaugel mõõdetava keskkonna plahvatus- ja/või süttimispiirist, võttes arvesse rajatise ekspluatatsioonitingimusi ja mõõtesüsteemi võimalikke hälbeid.

1.5.8. *Tarkvaraga seotud ohutegurid*

Tarkvara abil töötavate seadmete, kaitsesüsteemide ja ohutusseadiste konstrueerimisel tuleb arvesse võtta programmi vigadest tulenevaid ohutegureid.

1.6. **Süsteemiga seotud ohutusnõuete integreerimine**

1.6.1. Automatiseeritud protsessidesse lülitatud seadmeid ja kaitsesüsteeme, mis kalduvad kõrvale ettenähtud ekspluatatsioonitingimustest, peab olema võimalik käsitsi välja lülitada, tingimusel et see ei kahjusta ohutust.

1.6.2. Kui käivitatakse hädaseiskamise süsteem, tuleb akumuleerunud energia nii kiiresti ja ohutult kui võimalik hajutada või isoleerida, et see ei oleks enam ohtlik.

See nõue ei kehti elektrokeemiliselt talletatud energia suhtes.

▼B

1.6.3. *Energiavarustuse häiretega seotud ohutegurid*

Kui seadmed ja kaitsesüsteemid võivad energiavarustuse häirete korral põhjustada lisaohte, peab olema võimalik hoida neid ohutus kasutuses ülejäänud seadmest sõltumatult.

1.6.4. *Ühendustega seotud ohutegurid*

Seadmed ja kaitsesüsteemid peavad olema varustatud nõuetekohaste kaabli- ja juhtmesisenditega.

Kui seadmed ja kaitsesüsteemid on mõeldud kasutamiseks koos teiste seadmete ja kaitsesüsteemidega, peavad liidesed olema ohutud.

1.6.5. *Seadme osadeks olevate hoiatusseadiste paigaldamine*

Kui seadmed või kaitsesüsteemid varustatakse avastamis- või häireseadistega plahvatuskeskkonna tekke jälgimiseks, tuleb anda vajalikud juhised, mille alusel need nõutavatesse kohtadesse paigutada.

2. SEADMETELE ESITATAVAD LISANÕUDED

2.0. **I seadmerühma kategooriasse M kuuluvate seadmete suhtes kohaldatavad nõuded**

2.0.1. *I seadmerühma kategooriasse M 1 kuuluvate seadmete suhtes kohaldatavad nõuded*

2.0.1.1. Seadmed peavad olema konstrueeritud ja valmistatud nii, et süüteallikad ei saaks aktiveeruda isegi harvaesinevate seadmekahjustuste korral.

Seadmed peavad olema varustatud niisuguste kaitsevahenditega, et:

— ühe kaitsevahendi rikke korral tagab nõutud kaitsetaseme vähemalt teine sõltumatu kaitsevahend,

— nõutud kaitsetase on tagatud, kui teineteisest sõltumatult esinevad kaks riket.

Vajaduse korral tuleb seade varustada täiendavate erikaitsevahenditega.

Seade peab toimima plahvatuskeskkonnas.

2.0.1.2. Vajaduse korral peab seade olema konstrueeritud nii, et tolm ei pääse sinna sisse.

2.0.1.3. Seadme osade pinnatemperatuur tuleb hoida tõenäolise õhu/tolmu segu süttimistemperatuurist madalamal, et vältida heljuva tolmu süttimist.

2.0.1.4. Seade peab olema konstrueeritud nii, et selle niisuguste osade avamine, mis võivad olla süüteallikaks, on võimalik ainult mitteaktiivsetes ja sädemeohututes tingimustes. Kui seadet ei ole võimalik seisata, peab tootja kinnitama seadme avamisosale hoiatusmärgise.

Vajaduse korral tuleb seade varustada nõuetekohaste täiendavate blokeerimissüsteemidega.

▼B

2.0.2. *I seadmerühma kategooriasse M 2 kuuluvate seadmete suhtes kohaldatavad nõuded*

2.0.2.1. Seadmed peavad olema varustatud kaitsevahenditega, mis tagavad, et süüteallikad ei aktiveeru tavapärasel ekspluateerimisel ja isegi keerulisemates ekspluatatsioonitingimustes, eriti seadme koormava käsitsemise või muutuvate keskkonnatingimuste korral.

Plahvatuskeskkonnas on ette nähtud nende seadmete väljalülitamine.

2.0.2.2. Seade peab olema konstrueeritud nii, et selle niisuguste osade avamine, mis võivad olla süüteallikaks, on võimalik ainult mitteaktiivsetes tingimustes või asjakohaste blokeerimissüsteemide kaudu. Kui seadet ei ole võimalik seisata, peab tootja kinnitama seadme avamisosale hoiatusmärgise.

2.0.2.3. Kohaldada tuleb kategooria M 1 suhtes kohaldatavaid nõudeid tolmuga seotud plahvatusohu kohta.

2.1. **II seadmerühma kategooriasse 1 kuuluvate seadmete suhtes kohaldatavad nõuded**

2.1.1. *Gaaside, aurude või udu põhjustatud plahvatuskeskkonnad*

2.1.1.1. Seadmed peavad olema konstrueeritud ja valmistatud nii, et süüteallikad ei saaks aktiveeruda isegi harvaesinevate seadmekahjustuste korral.

Seadmed peavad olema varustatud niisuguste kaitsevahenditega, mis:

— ühe kaitsevahendi rikke korral tagab nõutud kaitsetaseme vähemalt teine sõltumatu kaitsevahend,

— nõutud kaitsetase on tagatud, kui teineteisest sõltumatult esinevad kaks riket.

2.1.1.2. Niisuguste seadmete puhul, mille pinnad võivad kuumeneda, tuleb võtta meetmeid, mis tagaksid, et määratud maksimaalset pinnatemperatuuri ei ületata isegi kõige ebasoodsamates tingimustes.

Arvesse tuleb võtta ka kuumuse kogunemisest ja keemilistest reaktsioonidest põhjustatud temperatuuri tõusu.

2.1.1.3. Seade peab olema konstrueeritud nii, et selle niisuguste osade avamine, mis võivad olla süüteallikaks, on võimalik ainult mitteaktiivsetes ja sädemeohututes tingimustes. Kui seadet ei ole võimalik seisata, peab tootja kinnitama seadme avamisosale hoiatusmärgise.

Vajaduse korral tuleb seade varustada nõuetekohaste täiendavate blokeerimissüsteemidega.

2.1.2. *Õhu/tolmu segust põhjustatud plahvatuskeskkonnad*

2.1.2.1. Seadmed peavad olema konstrueeritud ja valmistatud nii, et õhu/tolmu segu ei saaks süttida isegi harvaesinevate seadmekahjustuste korral.

Seade peab olema varustatud selliste kaitsevahenditega, et

— ühe kaitsevahendi rikke korral tagab nõutud kaitsetaseme vähemalt teine sõltumatu kaitsevahend,

— nõutud kaitsetase on tagatud, kui teineteisest sõltumatult esinevad kaks riket.

▼B

2.1.2.2. Vajaduse korral peab seade olema konstrueeritud nii, et tolm pääseks seadmesse ja sealt välja üksnes spetsiaalselt kindlaksmääratud kohtadest.

See nõue peab olema täidetud ka kaablisisendi ja ühendusdetailide puhul.

2.1.2.3. Seadme osade pinnatemperatuur tuleb hoida tõenäolise õhu/tolmu segu süttimistemperatuurist palju madalamal, et vältida heljuva tolmu süttimist.

2.1.2.4. Seadme osade ohutu avamise suhtes kehtib punktis 2.1.1.3 esitatud nõue.

2.2. **II seadmerühma kategooria 2 suhtes kohaldatavad nõuded**

2.2.1. *Gaaside, aurude või udu põhjustatud plahvatuskeskkonnad*

2.2.1.1. Seadmed peavad olema konstrueeritud ja valmistatud nii, et oleks välistatud süüteallikate teke isegi niisuguste sagedasti esinevate häirete või seadmerikete korral, mida tuleb üldiselt arvesse võtta.

2.2.1.2. Seadme osad peavad olema konstrueeritud ja valmistatud nii, et nende määratud pinnatemperatuuri ei ületata isegi tootja poolt tõenäoliseks peetavate ebatavaliste tingimustega seotud ohu korral.

2.2.1.3. Seade peab olema konstrueeritud nii, et selle niisuguste osade avamine, mis võivad olla süüteallikaks, on võimalik ainult mitteaktiivsetes tingimustes või asjakohaste blokeerimissüsteemide kaudu. Kui seadet ei ole võimalik seisata, peab tootja kinnitama seadme avamisosale hoiatusmärgise.

2.2.2. *Õhu/tolmu segust põhjustatud plahvatuskeskkonnad*

2.2.2.1. Seadmed peavad olema konstrueeritud ja valmistatud nii, et õhu/tolmu segu süttimine oleks välistatud isegi niisuguste sagedasti esinevate häirete või seadmerikete korral, mida tuleb üldiselt arvesse võtta.

2.2.2.2. Pinnatemperatuuride suhtes kehtib punktis 2.1.2.3 esitatud nõue.

2.2.2.3. Tolmu eest kaitsmise suhtes kehtib punktis 2.1.2.2 esitatud nõue.

2.2.2.4. Seadme osade ohutu avamise suhtes kehtib punktis 2.2.1.3 esitatud nõue.

2.3. **II seadmerühma kategooriasse 3 kuuluvate seadmete suhtes kohaldatavad nõuded**

2.3.1. *Gaaside, aurude või udu põhjustatud plahvatuskeskkonnad*

2.3.1.1. Seadmed peavad olema konstrueeritud ja valmistatud nii, et tavapärase ekspluatatsiooni käigus oleks välistatud tõenäoliste süüteallikate teke.

2.3.1.2. Pinnatemperatuurid ei tohi ületada ettenähtud ekspluatatsioonitingimuste jaoks kindlaksmääratud maksimaalseid pinnatemperatuure. Erakordsete asjaolude puhul võib lubada kõrgemaid temperatuure ainult juhul, kui tootja võtab täiendavaid erikaitsemeetmeid.

▼B

2.3.2. *Õhu/tolmu segust põhjustatud plahvatuskeskkonnad*

2.3.2.1. Seadmed peavad olema konstrueeritud ja valmistatud nii, et oleks välistatud õhu/tolmu segu süttimine tavapärase ekspluatatsiooni käigus tõenäoliselt olemasolevate süüteallikate kaudu.

2.3.2.2. Pinnatemperatuuride suhtes kehtib punktis 2.1.2.3 esitatud nõue.

2.3.2.3. Seade, kaasa arvatud selle kaablisisend ja ühendusdetailid, peavad olema valmistatud nii, et arvestades osiste suurust, ei saaks tekkida tolmu ja õhu plahvatavat segu ega ohtlikke tolmu kogunemisi seadme sees.

3. KAITSESÜSTEEMIDELE ESITATAVAD LISANÕUDED

3.0. **Üldnõuded**

3.0.1. Kaitsesüsteemid peavad olema mõõtmestatud nii, et plahvatuse mõju vähendatakse piisava ohutustasemeni.

3.0.2. Kaitsesüsteemid peavad olema konstrueeritud ja neid peab olema võimalik paigutada nii, et oleks takistatud plahvatuste levimine ohtlike ahelreaktsioonidena või leegilahvatustena ning et algstaadiumis ei tekiks plahvatustest detonatsiooni.

3.0.3. Energiavarustuse häirete korral peab kaitsesüsteem püsima toimivana ajavahemiku vältel, mis on piisav ohtliku olukorra vältimiseks.

3.0.4. Kaitsesüsteemides ei tohi esineda välistegurite mõjust põhjustatud toimimishäireid.

3.1. **Kavandamine ja konstrueerimine**

3.1.1. *Materjalide omadused*

Materjalide omaduste osas kavandamisjärgus arvesse võetav maksimaalne rõhk ja temperatuur on erakorralistes ekspluatatsioonitingimustes tekkinud plahvatusega tõenäoliselt kaasnev rõhk ja leegi tõenäoline soojuslik toime.

3.1.2. Kaitsesüsteemid, mille eesmärk on takistada või ohjeldada plahvatusi, peavad vastu pidama tekkinud lööklainele süsteemi terviklikkust kaotamata.

3.1.3. Kaitsesüsteemide lisaseadmed peavad vastu pidama tõenäolisele plahvatusrõhule, jäädes töökorda.

3.1.4. Kaitsesüsteemide kavandamisel ja konstrueerimisel tuleb arvesse võtta välisseadmete ja ühendatu torustike rõhust põhjustatud reaktsioone.

3.1.5. *Rõhuvabastussüsteemid*

Kui on tõenäoline, et kaitsesüsteemide rõhud ületavad nende ehitusliku tugevuse, tuleb konstruktsioonis ette näha sobivad rõhuvabastusseadmed, mis ei ohusta läheduses viibivaid inimesi.

▼B

3.1.6. *Plahvatuse summutamise süsteemid*

Plahvatuse summutamise süsteemid peavad olema kavandatud ja konstrueeritud nii, et need plahvatusolukorras reageeriksid tekkivale plahvatusele võimalikult vara ja avaldaksid sellele võimalikult tõhusat vastutoimet, võttes arvesse rõhu suurenemise maksimaalset taset ja suurimat plahvatusrõhku.

3.1.7. *Lahtisidestussüsteemid*

Lahtisidestussüsteemid, mis on mõeldud tekkiva plahvatuse korral teatavate seadmete võimalikult kiireks väljalülitamiseks asjakohaste seadiste abil, peavad olema kavandatud ja konstrueeritud nii, et püsivad süttimiskindlana sisemise süttimise leviku korral ja säilitavad mehhaanilise vastupidavuse ekspluatatsioonitingimustes.

3.1.8. Kaitsesüsteeme peab saama ühendada mikrolülitusega, millel on asjakohane häirekünnis, nii et vajaduse korral saab katkestada toote toite ja väljalaske ning seisata need osad, mis enam ei saa enam ohutult toimida.

▼B

III LISA

MOODUL: EÜ TÜÜBIHINDAMINE

1. Käesolev moodul kirjeldab menetluse seda osa, mille järgi määratud asutus kinnitab, et kontrollitava toote näidis vastab käesoleva direktiivi kohaldatavatele nõuetele.

2. Tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja peab esitama EÜ tüübikontrolli taotluse tema enda poolt valitud määratud asutusele.

   Avalduses esitatakse:

   — tootja nimi ja aadress ning kui taotluse on esitanud volitatud esindaja, siis ka tema nimi ja aadress,

   — kirjalik kinnitus selle kohta, et samasugust taotlust ei ole esitatud mõnele teisele määratud asutusele,

   — punktis 3 loetletud tehnilised dokumendid.

   Taotleja annab määratud asutusele kavandatava toodangu näidise (edaspidi „tüübinäidis"). Määratud asutus võib paluda veel lisanäidiseid, kui see on kontrollimiseks vajalik.

3. Tehniliste dokumentide järgi peab olema võimalik hinnata toote vastavust direktiivis esitatud nõuetele. Nii palju kui on vaja hindamiseks, peab see käsitlema toote konstrueerimist, valmistamist ja ekspluatatsiooni ning selles ulatuses sisaldama:

   — üldist tüübikirjeldust,

   — konstrueerimis- ja tööjooniseid ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms plaane,

   — jooniste, plaanide ja toote toimimise mõistmiseks vajalikke jooniseid ja selgitusi,

   — artiklis 5 esitatud standardite loetelu, mida kohaldatakse kas tervikuna või osaliselt, või nende lahenduste kirjeldused, mis on vastu võetud selle direktiivi, mille suhtes ei kehti artiklis 5 nimetatud standardid, oluliste nõuete täitmiseks,

   — konstrueerimisarvutuste, kontrollimiste jm tulemused,

   — katsearuanded.

4. Määratud asutus:

4.1. kontrollib tehnilisi dokumente, jälgib tüübi vastavust nendele ja selgitab välja need osad, mis on konstrueeritud vastavalt artikli 5 nimetatud standardite asjaomastele sätetele, samuti need osad, mille konstrueerimisel kõnealuste standardite asjaomaseid sätteid ei ole järgitud;

4.2. teeb või laseb teha vajalikud uuringud ja katsed, et kontrollida, kas nendel juhtudel, kui ei ole järgitud artiklis 5 märgitud standardeid, vastab tootja kasutatud lahendus direktiivi olulistele nõuetele;

4.3. teeb või laseb teha vajalikud uuringud ja katsed, et kontrollida, kas asjakohaseid standardeid on tegelikult järgitud, kui tootja on nende järgimise valinud;

▼B

4.4. lepib taotluse esitajaga kokku uuringute teostamise ja vajalike katsete tegemise koha suhtes.

5. Kui tüüp vastab käesoleva direktiivi nõuetele, peab määratud asutus andma taotlejale EÜ tüübihindamistõendi. Tõendis peab olema kirjas tootja nimi ja aadress, uuringute tulemusel tehtud järeldused ja vajalikud andmed heakskiidetud tüübi kohta.

   Tõendile tuleb lisada tehniliste dokumentide oluliste osade nimekiri, mille koopiat säilitatakse määratud asutuses.

   Kui tootjale või tema ühenduses registreeritud volitatud esindajale ei anta tüübihindamistõendit, peab määratud asutus oma keeldumist üksikasjalikult põhjendama.

   Tuleb ette näha vaidlustamismenetlus.

6. Taotluse esitaja peab teatama EÜ tüübihindamistunnistusi käsitlevaid tehnilisi dokumente valdavale määratud asutusele kõigist heakskiidetud seadmes või kaitsesüsteemis tehtud muudatustest, millele tuleb taotleda lisakinnitus juhul, kui sellised muudatused võivad mõjutada oluliste nõuete täitmist või toote ettenähtud kasutamistingimusi. See lisakinnitus esitatakse EÜ tüübihindamistõendi lisana.

7. Määratud asutused peavad edastama teistele määratud asutustele asjakohast teavet väljaantavate ja tühistatavate EÜ tüübihindamistõendite ja lisade kohta.

8. Teised määratud asutused võivad saada koopiaid EÜ tüübihindamistõenditest või nende lisadest. Tõendite lisad peavad olema kättesaadavad teistele määratud asutustele.

9. Tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja säilitab koos tehniliste dokumentidega EÜ tüübihindamistõendite ja nende lisade koopiaid vähemalt kümme aastat pärast viimase seadme või kaitsesüsteemi valmistamist.

   Kui tootja ega tema volitatud esindaja asukoht ei ole ühenduses, vastutab tehniliste dokumentide kättesaadavuse eest isik, kes toodet ühenduses turustab.

▼B

IV LISA

MOODUL: TOODANGU KVALITEEDI TAGAMINE

1. Käesolev moodul kirjeldab menetlust, kuidas tootja, kes täidab punktis 2 sätestatud nõudeid, kinnitab ja tagab, et asjaomased tooted vastavad EÜ tüübihindamistõendis kirjeldatud tüübile ja on kooskõlas nende suhtes kohaldatava direktiivi nõuetega. Tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja kinnitab seadme igale osale CE-märgise ja koostab vastavusdeklaratsiooni. Koos CE-märgisega kantakse peale ka 4. jaos märgitud EÜ järelevalve eest vastutava määratud asutuse tunnuskood.

2. Seadmete tootmisel, lõppkontrollimisel ja testimisel kasutab tootja 3. jaos nimetatud kinnitatud kvaliteedisüsteemi kvaliteedinäitajaid ja tema suhtes kohaldatakse 4. jaos sätestatud järelevalvet.

3. **Kvaliteedisüsteem**

3.1. Tootja esitab oma asjaomaste seadmete suhtes kohaldatava kvaliteedisüsteemi hindamise taotluse tema enda valitud määratud asutusele.

Avalduses esitatakse:

— kogu asjakohane teave kavandatud tootekategooria kohta,

— kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid,

— kinnitatud tüübi tehnilised dokumendid ja EÜ tüübihindamistõendi koopia.

3.2. Kvaliteedisüsteem peab tagama seadmete vastavuse EÜ tüübihindamistõendis kirjeldatud tüübile ja nende suhtes kohaldatava direktiivi nõuetele.

Kõik tootja poolt vastuvõetud elemendid, nõuded ja sätted tuleb süstemaatiliselt dokumenteerida ning kehtestada kirjalike normide, menetluste ja juhenditena. Need kvaliteedisüsteemi dokumendid peavad võimaldama kvaliteediprogrammide, -plaanide, -juhiste ja -andmestike ühetaolist tõlgendamist.

Eelkõige peavad neis olema piisavalt kirjeldatud:

— kvaliteedialased eesmärgid ja juhatuse organisatsiooniline struktuur, vastutus ja volitused seadmete kvaliteedi tagamise osas,

— tootmise, kvaliteedi kontrolli ja kvaliteedi tagamise meetodid, menetlused ning süstemaatiliselt kasutatavad meetmed,

— enne ja pärast tootmist ning tootmise kestel tehtavad uuringud ja katsed ning nende sagedus,

— kvaliteediandmestik, näiteks kontrollimisaruanded, katse- ja kalibreerimisandmed, aruanded asjaomase personali kvalifikatsiooni kohta jms,

— meetodid, millega kontrollitakse nõutavat seadmekvaliteeti ja kvaliteedisüsteemi toimimise tõhusust.

▼B

3.3. Määratud asutus peab hindama kvaliteedisüsteemi, et teha kindlaks, kas see vastab punkti 3.2 nõuetele. Ta peab nendele nõuetele vastavaks asjakohaseid kvaliteedisüsteeme, mille puhul rakendatakse ühtlustatud standardeid. Hindamiskomisjonis peab olema vähemalt üks liige, kellel on asjaomase seadmetehnoloogia hindamise kogemusi. Hindamise käigus tehakse kontrollkülastus tootjaettevõttesse. Otsusest teatatakse tootjale. Teade peab sisaldama kontrolli põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

3.4. Tootja kohustub täitma kinnitatud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi ja hoidma süsteemi asjakohase ja tõhusana.

Tootja või tema volitatud esindaja peab teatama kvaliteedisüsteemi kinnitanud määratud asutusele kõikidest kvaliteedisüsteemi ajakohastamise kavatsustest.

Määratud asutus hindab kavandatavaid muudatusi ja otsustab, kas muudetud kvaliteedisüsteem vastab punktis 3.2 esitatud nõuetele või on vaja hindamist korrata.

Otsusest teatatakse tootjale. Teade peab sisaldama kontrolli põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

4. **Järelevalve, mida teostab määratud asutus**

4.1. Järelevalve eesmärk on kindlustada, et tootja täidaks nõuetekohaselt kinnitatud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi.

4.2. Tootja võimaldab määratud asutusele inspekteerimiseks juurdepääsu tootmis-, kontrollimis-, katse- ja laoruumidele ning annab talle kogu vajaliku teabe, eelkõige:

— kvaliteedisüsteemi dokumentatsiooni,

— kvaliteediandmestiku, näiteks kontrollimisaruanded, katse- ja kalibreerimisandmed, aruanded asjaomase personali kvalifikatsiooni kohta jms.

4.3. Tagamaks, et tootja säilitab ja rakendab kvaliteedisüsteemi, teeb määratud asutus korrapäraselt revisjone ning esitab tootjale revisjoniaruande.

4.4. Peale selle võib määratud asutus ette teatamata tootjaettevõtet külastada. Sellistel käikudel võib määratud asutus vajaduse korral teha katseid või lasta neid korraldada kinnitamaks, et kvaliteedisüsteem toimib vastavalt nõuetele. Määratud asutus esitab tootjale külastust käsitleva aruande ning katse tegemise korral katsearuande.

5. Tootja peab ametiasutuste jaoks vähemalt 10 aastat pärast viimase seadme valmistamist säilitama:

— punkti 3.1 teises taandes märgitud dokumentatsiooni,

— punkti 3.4 teises lõigus nimetatud ajakohastamised,

— määratud asutuse otsused ja aruanded, mis on nimetatud punkti 3.4 viimases lõigus ning punktides 4.3 ja 4.4.

6. Kõik määratud asutused peavad andma teistele määratud asutustele asjakohast teavet kvaliteedisüsteemide kinnitamiste või tühistamiste kohta.

▼B

V LISA

MOODUL: TOOTE VASTAVUSTÕENDAMINE

1. Käesolev moodul kirjeldab menetlust, mille kaudu tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja kontrollib ja tõendab, et seade, mille kohta kehtivad punkti 3 sätted, vastab EÜ tüübihindamistõendis märgitud tüübile ja käesoleva direktiivi asjakohastele nõuetele.

2. Tootja võtab kõik vajalikud meetmed selleks, et valmistamisprotsessis tagataks seadmete vastavus EÜ tüübihindamistõendis märgitud tüübile ja nende suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele. Tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja kinnitab igale seadmele CE-märgise ja koostab vastavusdeklaratsiooni.

3. Selleks et kontrollida seadme, kaitsesüsteemi või artikli 1 lõikes 2 nimetatud seadiste vastavust käesoleva direktiivi nõuetele, teeb määratud asutus iga toote kohta punktis 4 sätestatud vajalikud kontrollimised ja katsed.

   Tootja või tema esindaja peab säilitama vastavusdeklaratsiooni koopiat vähemalt 10 aastat pärast viimase seadme valmistamist.

4. **Vastavustõendamine iga seadme eraldi hindamise ja katsetamise alusel**

4.1. Selleks et tõendada seadmete vastavust EÜ tüübihindamistõendis märgitud tüübile ja neile kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele, hinnatakse iga seadet eraldi ja tehakse läbi artiklis 5 märgitud asjakohastele standarditele vastavad katsed või võrdväärsed katsed.

4.2. Määratud asutus kinnitab või laseb igale heakskiidetud seadmele kinnitada oma tunnuskoodi ja annab tehtud katsete kohta kirjaliku vastavustunnistuse.

4.3. Tootja või tema volitatud esindaja peab tagama, et ta on nõudmise korral võimeline esitama määratud asutuse vastavustunnistused.

▼B

VI LISA

MOODUL: TÜÜBIVASTAVUS

1. Käesolev moodul kirjeldab, kuidas tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja tagab ja deklareerib, et kõnealused seadmed vastavad EÜ tüübihindamistõendis kirjeldatud tüübile ja nende suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele. Tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja kinnitab igale seadmele CE-märgise ja koostab kirjaliku vastavusdeklaratsiooni.

2. Tootja peab võtma kasutusele kõik vajalikud meetmed, et tootmisprotsessis tagataks seadmete vastavus EÜ tüübihindamistõendis kirjeldatud tüübile ja käesoleva direktiivi asjakohastele nõuetele.

3. Tootja või tema volitatud esindaja peab säilitama vastavusdeklaratsiooni koopiat vähemalt 10 aastat pärast viimase seadme valmistamist. Kui tootja ega tema volitatud esindaja ei ole ühenduses registreeritud, vastutab tehniliste dokumentide kättesaadavuse eest isik, kes kõnealust seadet või kaitsesüsteemi ühenduses turustab.

   Tootja peab iga toodetud seadme osas omal kulul korraldama selle plahvatuskaitseliste aspektide katsetused. Katsed korraldatakse tootja valitud määratud asutuse vastutusel.

   Tootja kinnitab määratud asutuse vastutusel tema tunnuskoodi tootele valmistamise ajal.

▼B

VII LISA

MOODUL: TOOTEKVALITEEDI TAGAMINE

1. Käesolev moodul kirjeldab, kuidas tootja, kes täidab punktis 2 märgitud kohustusi, tagab ja deklareerib, et kõnealused seadmed vastavad EÜ tüübihindamistõendis kirjeldatud tüübile. Tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja kinnitab igale tootele CE-märgise ja koostab kirjaliku vastavusdeklaratsiooni. CE-märgisele peab järgnema punktis 4 märgitud toote järelevalve eest vastutava määratud asutuse tunnuskood.

2. Seadmete lõppkontrollimisel ja katsetamisel kasutab tootja punktis 3 nimetatud kinnitatud kvaliteedisüsteemi ja tema suhtes kohaldatakse punktis 4 sätestatud järelevalvet.

3. **Kvaliteedisüsteem**

3.1. Tootja esitab oma seadmete suhtes kohaldatava kvaliteedisüsteemi hindamise taotluse tema enda valitud määratud asutusele.

Avalduses esitatakse:

— kogu asjakohane teave kavandatud tootekategooria kohta,

— kvaliteedisüsteemi käsitlevad dokumendid,

— kinnitatud tüübi tehnilised dokumendid ja EÜ tüübihindamistõendi koopia.

3.2. Kvaliteedisüsteemi kohaldades kontrollitakse iga seadet ja viiakse läbi asjakohased artiklis 5 märgitud standardite kohased või samaväärsed katsed, et tagada seadmete vastavus käesoleva direktiivi asjakohastele nõuetele. Kõik tootja poolt vastuvõetud elemendid, nõuded ja sätted tuleb süstemaatiliselt dokumenteerida ning kehtestada kirjalike normide, menetluste ja juhenditena. Need kvaliteedisüsteemi dokumendid peavad võimaldama kvaliteediprogrammide, -plaanide, -juhiste ja –andmestike ühetaolist tõlgendamist.

Eelkõige peavad neis olema piisavalt kirjeldatud:

— kvaliteedialased eesmärgid ja juhatuse organisatsiooniline struktuur, vastutus ja volitused tootekvaliteedi tagamise osas,

— pärast tootmist tehtavad uuringud ja katsed,

— meetodid, millega kontrollitakse kvaliteedisüsteemi toimimise tõhusust,

— kvaliteediandmestik, näiteks kontrollimisaruanded, katse- ja kalibreerimisandmed ning aruanded asjaomase personali kvalifikatsiooni kohta jms.

3.3. Määratud asutus peab hindama kvaliteedisüsteemi, et teha kindlaks, kas see vastab punkti 3.2 nõuetele. Ta peab nendele nõuetele vastavaks kvaliteedisüsteeme, mille puhul rakendatakse asjakohaseid ühtlustatud standardeid.

Hindamiskomisjonis peab olema vähemalt üks liige, kellel on asjaomase tootetehnoloogia hindamise kogemusi. Hindamise käigus tehakse kontrollkülastus tootjaettevõttesse.

Otsusest teatatakse tootjale. Teade peab sisaldama kontrolli põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

▼B

3.4. Tootja kohustub täitma kinnitatud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi ja hoidma süsteemi asjakohase ja tõhusana.

Tootja või tema volitatud esindaja peab teatama kvaliteedisüsteemi kinnitanud määratud asutusele kõikidest kvaliteedisüsteemi ajakohastamise kavatsustest.

Määratud asutus hindab kavandatavaid muudatusi ja otsustab, kas muudetud kvaliteedisüsteem vastab punktis 3.2 esitatud nõuetele või on vaja hindamist korrata.

Otsusest teatatakse tootjale. Teade peab sisaldama kontrolli põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

4. **Järelevalve, mida teostab määratud asutus**

4.1. Järelevalve eesmärk on kindlustada, et tootja täidaks kinnitatud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi.

4.2. Tootja võimaldab määratud asutusele inspekteerimiseks juurdepääsu tootmis-, kontrolli-, katse- ja laoruumidele ja annab talle kogu vajaliku teabe, eelkõige:

— kvaliteedisüsteemi dokumentatsiooni,

— tehnilise dokumentatsiooni,

— kvaliteediandmestiku, näiteks kontrollimisaruanded, katse- ja kalibreerimisandmed, aruanded asjaomase personali kvalifikatsiooni kohta jne.

4.3. Tagamaks, et tooja säilitab ja rakendab kvaliteedisüsteemi, teeb määratud asutus korrapäraselt revisjone ning esitab tootjale revisjoniaruande.

4.4. Peale selle võib määratud asutus ette teatamata tootjaettevõtet külastada. Sellistel käikudel võib määratud asutus vajaduse korral teha katseid või lasta neid korraldada kontrollimaks, et kvaliteedisüsteem toimib vastavalt nõuetele. Määratud asutus esitab tootjale külastust käsitleva aruande ning katse tegemise korral katsearuande.

5. Tootja peab riigiametnike jaoks vähemalt 10 aastat pärast viimase seadme valmistamist säilitama:

— punkti 3.1 kolmandas taandes märgitud dokumentatsiooni,

— punkti 3.4 teises lõigus nimetatud ajakohastamised,

— määratud asutuse otsused ja aruanded, mis on nimetatud punkti 3.4 viimases lõigus ning punktides 4.3 ja 4.4.

6. Kõik määratud asutused peavad andma teistele määratud asutustele asjakohast teavet kvaliteedisüsteemide kinnitamiste või tühistamiste kohta.

▼B

VIII LISA

MOODUL: TOOTE SISEKONTROLL

1. Käesolev moodul kirjeldab menetlust, mille kaudu tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja, kes täidab punktis 2 sätestatud kohustusi, tagab ja deklareerib, et seadmed vastavad nende suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele. Tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja kinnitab igale seadmele CE-märgise ja koostab kirjaliku vastavusdeklaratsiooni.

2. Tootja koostab punkti 3 kohase tehnilise dokumentatsiooni ja tema või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja säilitab seda asjaomase riigi ametiasutuse kontrollimise tarbeks vähemalt 10 aastat pärast viimase seadme valmistamist.

   Kui tootja ega tema esindaja ei ole ühenduses registreeritud, vastutab tehniliste dokumentide kättesaadavuse eest isik, kes kõnealust seadet ühenduses turustab.

3. Tehniline dokumentatsioon peab võimaldama hinnata seadme vastavust käesoleva direktiivi nõuetele. Nii palju, kui on vaja hindamiseks, peab see käsitlema toote konstrueerimist, valmistamist ja ekspluatatsiooni. See sisaldab järgmist:

   — seadme üldkirjeldus,

   — põhimõtteline projekt, tööjoonised ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms plaanid,

   — nimetatud tööjoonistest ja plaanidest ning seadme tööpõhimõttest arusaamiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused,

   — standardite loetelu, mida kohaldatakse kas tervikuna või osaliselt, ja nende lahenduste kirjeldused, mis on vastu võetud käesoleva direktiivi ohutusnõuete täitmiseks, kui standardeid ei kohaldata,

   — tehtud konstruktsiooniarvutuste tulemused, sooritatud uuringuid jne,

   — katsearuanded.

4. Tootja või tema volitatud esindaja säilitab koos tehnilise dokumentatsiooniga vastavusdeklaratsiooni koopiat.

5. Tootja võtab kõik vajalikud meetmed selleks, et tootmisprotsessis tagataks toodete vastavus punktis 2 märgitud tehnilisele dokumentatsioonile ja nende suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele.

▼B

IX LISA

MOODUL: ÜKSIKTOOTE VASTAVUSTÕENDAMINE

1. Käesolev moodul kirjeldab menetlust, mille kaudu tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja tagab ja deklareerib, et asjakohane seade või kaitsesüsteem, millele on väljalaskmisel antud punktis 2 märgitud tunnistus, vastab selle suhtes kohaldatavatele käesoleva direktiivi nõuetele. Tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja kinnitab seadmele või kaitsesüsteemile CE-märgise ja koostab vastavusdeklaratsiooni.

2. Määratud asutus kontrollib iga seadet ja viib läbi asjakohased artiklis 5 märgitud standardite kohased või samaväärsed katsed, et tagada seadmete vastavus käesoleva direktiivi asjakohastele nõuetele.

   Määratud asutus kinnitab või laseb heakskiidetud seadmele kinnitada oma tunnuskoodi ja annab tehtud katsete kohta vastavustunnistuse.

3. Tehniline dokumentatsioon peab võimaldama hinnata vastavust käesoleva direktiivi nõuetele ja aru saada seadme või kaitsesüsteemi konstruktsioonist, valmistamisviisist ja tööpõhimõttest.

   See sisaldab järgmist:

   — toote üldkirjeldus,

   — kontseptuaalne projekt, tööjoonised ning detailide, alakoostude, elektriskeemide jms plaanid,

   — nimetatud tööjoonistest ja plaanidest ning seadme tööpõhimõttest arusaamiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused,

   — artikli 5 punktis 2 esitatud standardite loetelu, mida kohaldatakse kas tervikuna või osaliselt, või nende lahenduste kirjeldused, mis on vastu võetud selle direktiivi, mille suhtes ei kehti artiklis 5 nimetatud standardid, oluliste nõuete täitmiseks,

   — konstrueerimisarvutuste, kontrollimiste jm tulemused,

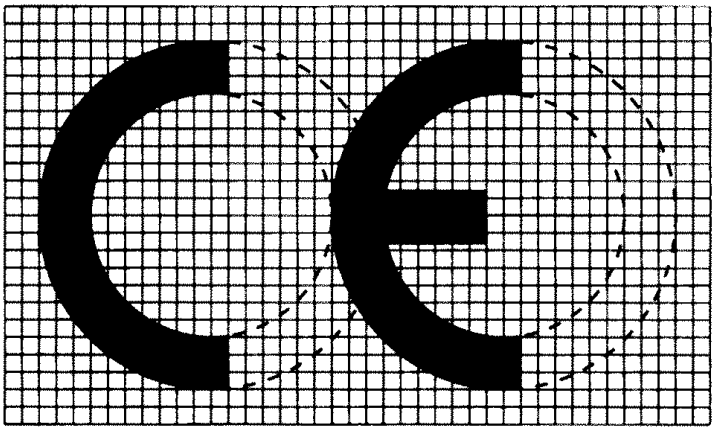
   — katsearuanded.

▼B

X LISA

A. **CE-märgistus**

CE-vastavusmärgis koosneb tähtedest CE järgmisel kujul:

Märgise vähendamisel või suurendamisel tuleb kinni pidada siin esitatud joonise proportsioonidest.

CE-märgise eri osad peavad olema umbkaudu ühekõrgused, vähemalt 5 mm.

Väikesemõõtmeliste seadmete, kaitsesüsteemide või artikli 1 lõikes 2 nimetatud seadiste puhul võib sellest alampiirist loobuda.

B. **EÜ vastavusdeklaratsiooni sisu**

EÜ vastavusdeklaratsioonis tuleb esitada järgmine teave:

— tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja nimi või tehasetähis ja aadress,

— seadme, kaitsesüsteemi või artikli1 lõikes 2 nimetatud seadise kirjeldus,

— kõik asjakohased sätted, millele seadmed, kaitsesüsteemid või artikli 1 lõikes 2 nimetatud seadised vastavad,

— vajaduse korral määratud asutuse nimi, tehasetähis ja aadress ning EÜ tüübihindamistõendi number,

— vajaduse korral viide ühtlustatud standarditele,

— vajaduse korral kasutatud siseriiklikud standardid ja tehnospetsifikaadid,

— vajaduse korral viited muudele kohaldatud ühenduse direktiividele,

— allakirjutanu isikuandmed, keda on volitatud võtma kohustusi tootja või tema ühenduses registreeritud volitatud esindaja nimel.

▼B

XI LISA

MIINIMUMNÕUDED, MIDA LIIKMESRIIGID PEAVAD ASUTUSTE MÄÄRAMISEL ARVESSE VÕTMA

1. Asutus, selle juht ja vastavustõendamiskatsete eest vastutav personal ei tohi olla kontrollitava seadme, kaitsesüsteemi või artikli 1 lõikes 2 nimetatud seadise konstrueerija, tootja, tarnija või paigaldaja ega ühegi nimetatud isiku volitatud esindaja. Nad ei tohi otseselt ega volitatud esindajana osaleda kõnealuse seadme, kaitsesüsteemi või artikli 1 lõikes 2 nimetatud seadise konstrueerimises, valmistamises, turuleviimises või hoolduses. See ei välista võimalust vahetada tehnilist teavet tootja ja määratud asutuse vahel.

2. Määratud asutus ja selle personal peavad tegema vastavustõendamiskatseid suurima erialase usaldusväärsuse ja tehnilise pädevusega ning olema sõltumatud igasugustest surveavaldustest ja ahvatlustest, eelkõige rahalistest, mis võiksid mõjutada nende arvamust või kontrolli tulemusi, eriti isikute või isikute rühmade suhtes, kelle huvid on seotud vastavustõendamise tulemusega.

3. Määratud asutuse kasutuses peavad olema vajalik personal ja vajalikud vahendid, mis võimaldavad tal vastavustõendamisega seotud haldus- ja tehnilisi ülesandeid nõuetekohaselt täita; samuti peab tal olema juurdepääs eriliseks vastavustõendamiseks vajalikele seadmetele.

4. Kontrollimise eest vastutaval personalil peab olema:

   — hea tehniline ja erialane ettevalmistus,

   — rahuldavad teadmised nõuetest, mida esitatakse katsetele, mida nad korraldavad, ja selliste katsete tegemise piisavad kogemused,

   — võime koostada katsete tulemuste kinnitamiseks tunnistusi, protokolle ja aruandeid.

5. Kontrolliva personali erapooletus peab olema tagatud. Personali töötasu ei tohi sõltuda tehtud katsete arvust ega tulemustest.

6. Määratud asutus peab sõlmima vastutuskindlustuslepingu, välja arvatud juhul, kui sellist vastutust kannab riik vastavalt siseriiklikele õigusaktidele või kui katsete eest vastutab otseselt liikmesriik ise.

7. Määratud asutuse personal peab hoidma ametisaladust, mis on seotud käesoleva direktiivi või selle jõustamiseks vastuvõetud siseriiklike õigusaktide kohaselt täidetud ülesannete käigus omandatud teabega (välja arvatud teave selle riigi pädevatele haldusasutustele, kus määratud asutus tegutseb).